

дрехи? ето свѣтло облѣчени-тъ и онѣзи които приувають въ царекы-тъ *палаты* сж.

26 Но какво излѣзохте да видите? пророкъ ли? Ей, казувамъ ви, и повече отъ пророкъ.

27 Тойзи е за когото е писано, «Его азъ провиждамъ вѣстителя моего прѣдъ лице-то ти, който ще устрои пхъ-тъ ти прѣдъ тебе.» Защото ви казувамъ, че между родѣны-тъ отъ жены никой пророкъ не е по голѣмъ отъ Іоанна Кръстителя; но най малкый-тъ въ царство-то Божіе

29 по голѣмъ е отъ него. И всячкый народъ като чухъ, и мытари-тъ, оправдахъ Бога, като ся «кръстихъ съ крыченіе-то Іоанново. А Фарисей-тъ и законници-тъ отхвърлихъ за себе си «водѣхъ-тъ Божіихъ, понеже ся не кръстихъ отъ него.

31 И рече Господь: А «на какво да уподобѣхъ человекы-тъ на тойзи родъ? и на

32 какво сж подобни? Подобни сж на дѣна, които сѣдятъ по пазаръ-тъ, и выкатъ едно на друго и казувать си: Свирихмы ви и не играхе, жално ви пѣхмы и не пла-

33 хакте; Защото о дойде Іоаннъ Кръститель, нито хлѣбъ ядѣ, нито вино пѣе, и казува-

34 те: Бъсь има Дойде Сынъ человеческый. ядѣ и пѣе, и казувате: Его человекъ ядливъ и виноиѣца, прѣятѣл на мытари-тъ

35 и на грѣшници-тъ. И «оправдава ся мудрость-та отъ всякы-тъ си чада.

36 И «моляше го единъ отъ Фарисей-тъ да иде съ него, и той влѣзе въ домъ-тъ

37 Фарисеевъ, и сѣднѣ на трѣпезъ-тъ. И ето жена *нѣкоя* отъ градъ-тъ, която бѣше грѣшница, като разбра че сѣди на трѣпезъ въ домъ-тъ Фарисеевъ, донесе ала-

38 выстрѣ съ миро, И като застанахъ при нозѣ-тъ му отзадъ и плачеше, начинъ да облива нозѣ-тъ му съсь слъзы и отрываше *гъи* съ космы-тъ на главѣхъ-тъ си, и цѣлува-

39 то. А Фарисей-тъ койго го бѣ призвавъ като видѣ, рече въ себе си и думаше: «Тойзи ако бѣше пророкъ, щѣше да знае коя и каква е жена-та, която ся допира до него, че е грѣшница.

40 И отговори Іисусъ и рече му: Симоне, имамъ нѣщо да ти рекъ: а ти казува:

41 Учителю, речѣ: Нѣкой си заимодавецъ имаше двама длъжници; единъ-тъ бѣ длъженъ четестотинъ динарій а другый-тъ

42 петдесетъ. И понеже нѣмахъ да му платягъ, прости имъ *гъи* и на двамата. И тѣй, кажи ми, кой отъ тѣхъ ще го възлюби

43 повече? Отговори Симонъ и рече: Мыслихъ *че оны* комуто е оставилъ повече-то А

44 той му рече: Право си отсѣдилъ. И като ся обрѣхъ каждъ женѣхъ-тъ, рече на Симона: Видишь ли тѣзи женѣхъ? Влѣзохъ

въ кжщъ-тъ ти, и ты водѣхъ за нозѣ-тъ ми не даде; а ты съсь слъзы облѣ нозѣ-тъ ми, и съ космы-тъ на главѣхъ-тъ си *гъи* отры.

45 Ты цѣлованіе ми не даде; а ты, отъ какъ съсь влѣзълъ, не е прѣстанѣла отъ да цѣлува нозѣ-тъ ми. Ты «съ масло главѣхъ-тъ ми не помаза; а ты съ миро помаза нозѣ-тъ ми.

47 За това ти казувамъ, прощаватъ ѣ ся много-то нейни грѣхове; защото много възлюблю; а комуто ся мало прощава, мало любя. И рече ѣ: «Прощаватъ *ти* ся грѣхове-тъ ти. И тѣзи които сѣдѣхъ съ него наедно на трѣпезъ-тъ начинѣхъ да си говорятъ по между си: «Кой е тойзи койго и грѣхове прощава? И рече на женѣхъ-тъ: «Взра-та твоя тя спасе; иди си съ миромъ.

ГЛАВА 8.

1 И слѣдъ това ходѣше отъ градъ на градъ и отъ село на село, да проповѣдува и да благовѣстувана царство-то Божіе; и двана-

2 десетъ-тъ *ученици* бѣхъ съ него, И «жены нѣкоя, които бѣхъ исцѣлены отъ злы духове и болести, Марія нарицаема-та Магдалина, «бизъ койкохъ бѣхъ навѣзли седмъ

3 бѣса, И Іоанна жена-та на Хузѣ, настояникъ-тъ Иродовъ, и Сусанна, и другы много, които му слугувахъ отъ свой-тъ си имотъ.

4 И «понеже ся стичаше народъ много, и идѣхъ при него отъ всякой градъ, рече съ притчъ: Излѣзе сѣятель-тъ да сѣе сѣме-то си; и когато сѣяше, едно паднѣхъ край пхъ-тъ, и затѣпка ся, и птицы-тъ

6 небесны го озобахъ. А друго паднѣхъ на камыкъ, и като изникнѣ, изсѣхнѣхъ, защото нѣмаше влагѣхъ. Друго пакъ паднѣхъ въ срѣдъ тѣрніе-тъ, и като порастохъ тѣр-

8 ніе-тъ заглушихъ го. А друго паднѣхъ на добръ-тъ земѣхъ, и като израсте, стори плодъ стократенъ. Това като говорѣше: възгласи: Който има уши да слуша, нека слуша.

9 А «питахъ го ученици-тъ му и казувахъ:

10 Що значи тая притча? А той рече: Вамъ е дѣдено да познаете тайны-тъ на царство-то Божіе; а на другы-тъ *ся* проповѣдува съ притчы, щото гледающе *да* не видягъ и слушающе да не разумѣ-

11 ватъ «И ты е притча-та. Сѣме-то е слово-то Божіе: А *посѣяно-то* край пхъ-тъ сж които слушатъ; слѣдъ това идува дѣволъ-тъ, и отнема слово-то отъ сѣрдце-то имъ, да не бы да повѣрувать и ся спаса-

13 сѣхъ. А което на камыкъ-тъ, сж *онѣзи*, които кога чуѣхъ, съ радостъ прииматъ слово-то; и тѣ коренъ нѣматъ; които за

м Мат. 3; 1.

м Мат. 3, 6 Гл. 3; 12.

м Дѣян. 20; 27.

м Мат. 11; 16.

м Мат. 3; 4. Мар. 1; 6. Гл. 1; 15.

м Мар. 11; 19.

р Мар. 26; 6 Мар. 14; 3. Іоан. 11; 2

с Гл. 15; 2

м Ісая 23; 5.

г 1 Тим 1; 14.

м Мар. 9; 2. Мар. 2; 5.

м Мар. 9; 3. Мар. 2; 7.

м Мар. 9; 22. Мар. 5; 34; 10;

52. Гл. 8; 48. 18; 42.

м Мар. 27; 55; 56.

м Мар. 16; 9

м Мар. 13; 2 Мар. 4; 1.

м Мар. 13; 10. Мар. 4; 10.

м Мат. 6; 9 Мар. 4; 12.

м Мар. 13; 18. Мар. 4; 14.